

■ *V New Yorku žijete už deväť rokov. Ako sa vám tam žije?*

Ani samej sa mi nechce veriť, že už je to tak dlho. Veď len akoby včera som prišla, plná snov o Amerike. Musím povedať, že niektoré sa mi splnili, iné nie. Žijem v New Yorku, ktorý mnohí identifikujú ako špecifické miesto na svete, nie ako typickú Ameriku. A preto sa mi tu žije podľa tohto hesla. Malilinká časť New Yorku patrí všetkým, ktorí v ňom bývali alebo ho navštívili. Vlastne, všetci sme tu len na návšteve. Rozmienené na drobné: žijeme veľmi rýchlo, jeden deň sme súčasťou kolosu, ale ak sa na druhý stratíme, nikto si to v tom zhone nevšimne.

■ *Na Slovensko sa pravidelne vraciate. Máte tu rodinu, priateľov. Porovnajte, v čom je život ženy s dvoma deťmi za veľkou mládkou iný v porovnaní so Slovenskom.*

Deti v New Yorku rýchlejšie dospievajú, pretože sú denne vystavené vysokým požiadavkám spoločnosti. Súťaživosť a ambície majú zelenú. Nároky sú nadpriemerné aj na rodičov a ich zainteresovanie vo výchove, školách, krúžkoch. Ak to mám porovnať, tak v New Yorku sú parky plné detí, ktoré hrajú futbal, skáču na švihadle, v knižniciach im rodičia čítajú knihy. Na Slovensku je to viac o moderných mobiloch, počítačových hrách. A život ženy je podľa mňa všade o tom istom – každodenný boj s časom, aby stihla domácnosť, deti, partnera, kariéru a možno aj seba. Len ten setup miest a spoločností je rozdielny.

■ *Na čo osobitne ste si museli spočiatku v Amerike zvykať?*

Na nič. Asi som dosť prispôsobivý typ. Aj keď čoraz viac mi prekáža hlučnosť mesta a jeho neustála preludnenosť. Čo sa Američanov týka, ťažko sa zovšeobecňujú, ale my Slováci sme srdečnejší, oni slušnejší. My máme väčší všeobecný prehľad, oni sú spoločenskejší. Celkom určite máme lepší vkus a vyberanejšie správanie a sme modernejší. V tomto merítku podľa mňa celkom Európa ďaleko vyhráva.

■ *Čo americké by ste nevymenili za nič na svete? Čo vám pri návšteve rodnéj vlasti chýba?*

Kultúru v biznise, ambicióznosť a ťah na bránku by som si z Ameriky zobrala. Doma mi ne-

SLOVENKA V AMERIKE Andrea Coddington

chýba nič. Práve naopak, v New Yorku – napríklad aj taká maličkosť akou sú kaviarne. My tu všetci pijeme predražený Starbucks z papierových pohárov náhliac sa ulicami mesta a tvárim sa, aké je to neuveriteľne svetové. Pritom poseďenie pri šálke dobrej kávy, ktorú vám naserujú s maličkou čokoládkou a pohárom vody je pre mňa za odmenu. A to mám len v Európe. Tiež si veľmi vážim americkú pracovitosť, prajnosť a poctivosť.

■ *Na Slovensku ste pracovali ako novinárka. Čomu sa venujete teraz?*

Všetky moje pracovné aktivity súvisia so Slovenskom. Vlastne som taký globetrotter, ibaže necestujem sama, ale teraz so sebou všade beriem aj moje dve deti.

■ *... a napísali ste nový román.*

Áno. Je to dielo, za ktorým je kus roboty, štúdia, poznanie, empatie. Skutočný príbeh. Myslím, že pri mojej prvej knihe „Mal to byť pekný život“ som sa sama „natvrdo“ odhalila dosť a teraz prepieram život niekoho iného. Nie jednej osoby, nie jednej rodiny, ale jednej generácie, jedného spoločenstva.

■ *Román Židovka sa zrodil sa zvláštnych okolností. Prezradíte viac?*

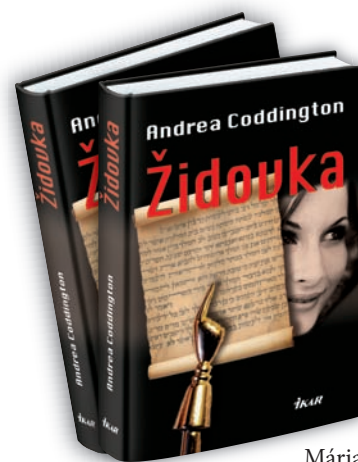
Ja rada prezrádzam. So Sofiou (hlavná hrdinka), ktorá žije v New Yorku som sa stretla v Piešťanoch. Postupom času sme sa spriatelili a dozvedala som sa o nej čoraz

Andrea Coddington vyštudovala žurnalistiku na Univerzite Komenského v Bratislave. Pochádza z Radošiny. Novinárčine sa profesionálne venovala vo viacerých slovenských médiách. V roku 2002 odišla do New Yorku ako zahranično-politická spravodajkyňa a doteraz tam žije. Jej prvý úspešný román *Mal to byť pekný život* vyšiel v roku 2009. Ani v najnovšom románe *Židovka* sa v nej nezaprela reportérka, ktorá čitateľa poláská, vtiahne do deja a reálií, ale aj udrží v napätí. Andrea Coddington je matkou dvoch detí – dcéry Sarah a syna Marka.

viac. *Židovka* je o nej. Cez jeden obyčajný ľudský osud som sa dostala k neobyčajným časopriestorovým a historickým udalostiam. Prostredníctvom jej rozprávania som sa našla v hľadaní vhodných slov, ktorými vyjadrujem jej pocity a túžby a privádzam do života niečo, čo možno všetci poznáme, ale veľa o tom nevieme.

■ *Hlavná postava románu – Sofia Maniševičová bola osobne v Bratislave na uvedení knihy Židovka. Aké mala dojmy?*

Nevedela sa dočkať. Mám celkom pred očami ako mi veľakrát opakovala, že všetko bude len tak ako má byť. Z knihy je absolútne nadšená, pozná ju naspamäť, detsky úprimne sa tešila z každej novej strany a donekonečna trvala na svojich detailoch. Nehovorím, že to bolo vždy jednoduché, ale mňa ani ľahké veci nelákajú. Tvorba *Židovky* ma posunula do inej roviny. Profesionálne aj osobne.

Mária Lešková
Foto: Blanka Gaka Sadilková